

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12958/2022
09.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Зорана Хаџић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Илинка Опарница, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19160/19 од 18.03.2021. године, у седници одржаној 09.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19160/19 од 18.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19160/19 од 18.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1036/19 од 23.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да тужиљи на име накнаде штете за период од децембра 2015. године закључно са новембром 2018. године исплати појединачно опредељене новчане износе са законском затезном каматом на сваки појединачни износ као у његовом садржају. Ставом другим изреке, решено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка. Ставом трећим изреке, ослобођена је тужиле трошкова парничног поступка у висини судских такси.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 19160/19 од 18.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле, потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке и одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, као и потребе за новим тумачењем права.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде штете због мање исплаћене пензије, услед наплаћене поштарине, уговорене провизије за исплату пензије у готовини на адресу пребивалишта тужиле, као корисника, у периоду од децембра 2015. године закључно са новембром 2018. године, а нижестепеним пресудама је одлучено одбијањем тужбеног захтева. Врховни касациони суд оцењује да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП, јер је о захтеву одлучено уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер се тужилца определила за исплату пензије у готовини на својој кућној адреси и таквим избором начина исплате прихватила обавезу да плати поштарину (цену за пружене поштанске услуге) предвиђену Правилником о општим условима за обављање поштанских услуга. Сагласно наведеном, Врховни касациони суд налази да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете због мање исплаћене пензије поднета је 18.01.2019. године, а вредност предмета спора је 11.272,77 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значе да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиле недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић